

ת"פ 13734/06/15 - מדינת ישראל נגד אזיז ניסנוב, דוד סמרטנקו

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 13734-06-15 מדינת ישראל נ' ניסנוב ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אזיז ניסנוב

2. דוד סמרטנקו (עציר)

הנאשמים

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו להם במקור העבירות שעניינן, סחיטה באיומים וסחיטה בכוח.

2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

3. בדיון מיום 21/1/16, במסגרת הליך גישור ולאחר שהוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. עוד הוסכם לעניין הענישה כדלקמן:

בעניינו של הנאשם 1 - המאשימה תעתור לעונש ראוי בן 15 חודשי מאסר בפועל כאשר הסניגור יהא רשאי לטעון באופן חופשי. כן הוסכם, כי הצדדים יעתרו באופן חופשי הן באשר להשתת עונשים נלווים והן באשר לשיעורם.

בעניינו של הנאשם 2- הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש ראוי בן 20 חודשי מאסר בפועל ואילו הסניגור יטען באופן חופשי. זאת ועוד, לאור העובדה שהנאשם הינו אסיר מכוח תיק אחר, הרי שהמאשימה תעתור, כי עונש המאסר בפועל שיוטל, יהא אורכו אשר יהא, ירוצה באופן בו שני שלישים ממנו ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם עתה ושליש ממנו ירוצה בחופף לו.

מנגד, הסניגור יעתור, כי עונש המאסר כפי שיושת, ירוצה באופן בו שני שלישים ממנו ירוצו בחופף לעונש המאסר האחר אותו מרצה הנאשם היום ושליש ממנו, ירוצה במצטבר לו.

עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי באשר לעונשים נלווים, הן באשר לעצם הטלתם והן באשר לשיעורם

(הכל ביחד ייקרא להלן: "הסדר הטיעון").

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "כתב האישום המתוקן"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

א. סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיפים 428 רישא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. תקיפה הגורמת חבלה ממשית - עבירה לפי סעיפים 380 + 29 לחוק העונשין.

5. כן הוריתי לבקשת ב"כ הנאשם 1 על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של נאשם 1, כמו גם חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות בעניינו של נאשם זה.

תסקיר, כאמור (מקורי ומעודכן) כמו גם חוות דעת ממונה, מונחים בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

6. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד הרלוונטי לכתב האישום הועסק ויאצ'סלב פטוחוב (להלן: "המתלונן") חברת ר.נ.נחאש ובמסגרת עבודתו הכיר את הנאשמים.

7. כן עולה, כי ביום 15/1/14, ביקש הנאשם 1 לשאול מהמתלונן את רכב החברה שהיה ברשותו, אך הדבר לא הסתייע בסופו של יום.

ביום למחרת המתינו הנאשמים למתלונן בסמוך לביתו בנצרת עלית, דרשו ממנו 1,500 ₪ כ"קנס" בגין אי השאלת הרכב כמפורט לעיל ונאשם 2 אף היכה ברגלו של המתלונן באמצעות כלי מברזל וגרם לו לצליעה. הנאשמים איימו על המתלונן, כי יפגעו בו ובמשפחתו באם לא ישלם להם את הסכום האמור, כל זאת כדי להניעו לשלם להם את הסכום האמור.

8. כן עולה, כי בשלהי חודש ינואר 2014, שב נאשם 2 ודרש מהמתלונן לשלם את הסכום דלעיל מתוך משכורתו החודשית.

ביום 11/2/14, המתינו הנאשמים למתלונן בנצרת עלית, בסמוך לביתו של דני וינגרסקי, האחראי על המתלונן בעבודתו, שאמור היה להעביר למתלונן את שכר עבודתו בינואר 2014. המתלונן, שהדבר נודע לו, נמנע מלהגיע לביתו של וינגרסקי וביקשו ממנו להעביר לו את השכר באמצעות עובד אחר, אלכס מלני.

טיעוני המאשימה לעונש:

9. המאשימה הגישה כראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 2, אשר התקבל וסומן ת/1.

במסגרת טיעוניה לעונש שבכתב, חזרה המאשימה וציינה את העבירות בהן הורשעו הנאשמים על פי הודאתם וכן את עובדות כתב האישום המתוקן. כן פירטה המאשימה את פרטי הסדר הטיעון. בהקשר זה ציינה המאשימה, כי ההגעה

להסדר הטיעון במסגרת הליך הגישור, נבעה בעיקר משיקולים ראיתיים ומרצון לחסוך בזמן שיפוטי יקר.

10. באשר למתחם העונש ההולם, טענה המאשימה, כי מעשי הנאשמים פגעו בזכותו של המתלון לשלמות גופו, בטחונו האישי, בריאותו, כבודו וקניינו. כך הדגישה, כי מדובר בזכויות חוקתיות אשר כל פגיעה בהן ראויה לענישה מחמירה. עוד טענה, כי בעבירת הסחיטה באיומים גלומה הטלת אימה ופגיעה הן בביטחונו האישי של נפגע העבירה והן בציבור בכללותו.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות טענה המאשימה, כי מסכת הסחיטה המתוארת בכתב האישום המתוקן אינה ספונטנית, אלא מסכת שתוכננה והוצאה אל הפועל ע"י הנאשמים. כך לדוגמא, הנאשמים המתינו למתלון בפעמים שונות ובאחת הפעמים אף הצטייד הנאשם 2 בכלי ברזל בו היכה את המתלון.

עוד הוסיפה וטענה המאשימה, כי העבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשמים יחדיו וכי הם אחראיים להן ולתוצאותיהן. הנאשמים יחדיו איימו על המתלון, כי יפגעו בו ובמשפחתו אם לא ישלם להם את הסכום האמור, כאשר הנאשם 2 היכה ברגלו של המתלון וגרם לו לצליעה כתוצאה מכך.

12. באשר לנזק שנגרם ממעשי הנאשמים טענה המאשימה, כי מעבר לנזק הפיזי שנגרם למתלון, אשר צלע כתוצאה מהאלימות שהופעלה כלפיו, הרי שתחושת הפחד שחווה המתלון מהווה נזק חמור כשלעצמו. כן הוסיפה וטענה, כי הסיבה העיקרית בעטיה ביצעו הנאשמים את העבירות הנה, כי הם רצו להשאיל את רכבו של המתלון והדבר לא הסתייע.

13. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

14. בנסיבות אלו טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר.

15. באשר למיקום העונש הראוי לנאשמים ובחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה את העובדה, כי הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, הודאתם לא חסכה את עדות המתלון אשר נדרש להעיד. כן ציינה, כי לזכות הנאשם 1 עומדת העובדה, כי הוא נעדר עבר פלילי וכן הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. בהקשר זה ציינה המאשימה, כי שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בדבר העמדת הנאשם 1 בצו מבחן, יחד עם זאת, בא שירות המבחן בהמלצה, כי ככל ויוטל על הנאשם 1 רכיב מאסר, הרי שתישקל האפשרות להמירו לעבודות שירות, נוכח החשש לפגיעה ברווחת הנאשם ובפרנסת ילדיו.

באשר לנאשם 2, ציינה המאשימה, כי לחובתו עבר פלילי עשיר הכולל מאסרים ממושכים.

16. בשקלול מכלול הנסיבות, עתרה, המאשימה להשית על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1 - עונש מאסר בפועל בן 15 חודשים, מאסר מותנה ארוך ומרתיע וכן לחייבו בתשלום קנס ופיצוי למתלון.

נאשם 2 - עונש מאסר בן 20 חודשי מאסר בפועל, כאשר 13 חודשים ממנו ירצו במצטבר לעונש המאסר אותו

מרצה הנאשם כעת ואילו 7 חודשים בחופף לו. כן עתרה, כי יושת על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומרתיע וכן עתרה לחיוב הנאשם בתשלום קנס ובפיצוי למתלון.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

17. במסגרת טיעוניו לעונש שבכתב, טען ב"כ הנאשם 1, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי מדובר באירוע אחד שלא ניתן להפריד בין חלקיו הן מבחינה כרונולוגית והן מבחינה לוגית, כאשר העבירות בוצעו ברצף אחד כלפי אותו מתלון בתוך פרק זמן קצר מאוד.

18. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי העבירות בהן הורשע הנאשם אכן פוגעות בערך חברתי חשוב בדמות שלמות גופו וחיוו של אדם, כמו גם בטחונו האישי. לטענת ב"כ הנאשם אין מדובר בפגיעה במתלון ברף חומרה גבוהה, זאת בשים לב לעובדות כתב האישום המתוקן והעדר תכנון מוקדם לביצוע העבירות.

19. ב"כ הנאשם ציין עוד, כי הסדר הטיעון לא כלל הסכמה באשר לעונש וטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעת הנאשם בדיון לבין מאסר מותנה וענישה נלווית ועד למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

20. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון שנעשה בכתב האישום הן בשים לב לעובדותיו והן בשים לב להוראות החיקוק שבו והדגיש, כי העבירות שביצעו הנאשמים לא הניבו פירות.

21. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה, כמפורט בטיעוניו שם.

22. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם 1, כי למעשי הנאשמים לא קדם תכנון מוקדם, אלא עסקינן בוויכוח שגלש לפסים אלימים. עוד ציין, כי הנאשם הינו האחראי לאירוע, אם כי לא ניתן להתעלם מחלקו של הנאשם 2 אשר תרם להסלמת האירוע. בהקשר זה טען, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי חלקו של הנאשם 1 קטן יותר מחלקו של הנאשם 2. הנאשם 1 לא נקט באלימות פיזית כלפי המתלון, הנאשם 1 לא החזיק בכלי מברזל ולא היכה באמצעותו את המתלון והוא הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אך מכוח דיני השותפות בלבד. עוד טען, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם 2 ביצע עבירה נוספת של סחיטה כלפי המתלון, גם כאשר הנאשם 1 כלל לא היה עמו והפנה בהקשר זה לסעיף 4 לעובדות כתב האישום המתוקן.

23. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות והנזק שצפוי היה להיגרם, טען ב"כ הנאשם 1, כי אין חולק, כי המתלון נפגע כתוצאה מהתקיפה. יחד עם זאת, אין המדובר בנזק חמור ותמידי. אף לא נטען, כי המתלון נזקק לטיפול רפואי בעקבות התקיפה, אלא נגרמה לו אי נוחות בלבד, אשר התבטאה בצליעה.

24. באשר למיקום העונש הראוי לנאשם ובהתייחס לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות בהקשר זה, ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם 1, יליד 1982, פרוד מאשתו ואב לשני ילדים קטינים. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 המתאר את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמו גם קשייו ומצוקותיו. עוד ציין, כי הנאשם נעצר בעטייה של הפרשה דנן ושהה במעצר עד ששוחרר. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הנאשם

לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה בשלהם. כן טען, כי הנאשם הינו אדם פשוט העובד לפרנסת ילדיו. בהקשר זה הדגיש, כי לענישה שתושת על הנאשם השלכה ישירה על ילדיו, שעה שהנאשם הינו ההורה המשמורן לאור אי מסוגלות פרודתו לטפל בילדים. בנסיבות אלו, שלחת הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, תגרום להרס התא המשפחתי ולהתדרדרות ממשית, הן מבחינה כלכלית והן בשל ההשפעה שתהיה לכך על ילדיו הקטינים של הנאשם.

25. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי ככל ובית המשפט יקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה המוצע ע"י ההגנה, הרי שיש מקום לסטות לקולא ממתחם זה משיקולי שיקום. בהקשר זה טען, כי ישנו סיכוי ממשי, כי הנאשם ישתקם נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן והעולה ממנו והפנה בהקשר זה לפסיקה רלוונטית. עוד טען, כי בית המשפט יכול אף לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק ואף בהקשר זה הפנה לפסיקה ולספרות רלוונטיות.

26. סיכומם של דברים, טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר קצר שירוצה על דרך עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועתר, כי בית המשפט יקבע את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם בהתאם להמלצות שירות המבחן וישית עליו מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות. לחלופין, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וינקוט בעניינו של הנאשם בדרך שיקומית.

27. בהשלמת טיעוניו לעונש בעל פה הגיש ב"כ הנאשם 1 פסיקה רלוונטית והפנה לעולה ממנה. כן ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה הכתובים מנסיבות המקרה דנן והכל כמפורט בטיעוניו שם. ב"כ הנאשם שב ופירט אודות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם והדגיש, כי הנאשם מגדל את שני בניו הקטינים בסיוע אמו של הנאשם, אשר הינה אישה חולנית ולתכלית זו אף עזב את מקום מגוריו בנצרת ועבר לחיפה. בנסיבות אלו הדגיש ב"כ הנאשם, כי לענישה שתושת על הנאשם השפעה מכרעת על התא המשפחתי ועל ילדיו הקטינים. ב"כ הנאשם שב והפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם והדגיש בהקשר זה, כי שירות המבחן התרשם, כי מעשי הנאשם בתיק זה הינם חריגים בנוף חייו הנורמטיביים, אין עסקין במי החי לפי נורמות שוליות, אלא מדובר במעידה יחידה אשר אינה מעידה על אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם. כן הדגיש, כי הנאשם הבין את הפסול שבמעשיו, הודה, לקח אחריות על מעשיו לאחר שהוחל בשמיעת ראיות והמתלונן בחר באמצע שמיעת עדותו, לעזוב את אולם בית המשפט.

28. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלמצות את הדין עם הנאשם ויאפשר לו להישאר אדם חיובי ונורמטיבי, שעה שעסקין במי שמעד מעידה יחידה בחייו.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

29. במסגרת טיעוניו הפנה ב"כ הנאשם 2 לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. כך הדגיש, כי הנאשם 2 הכיר את בת זוגו בשנת 2008, לחובתו עבר פלילי ישן, למעט מאסר אותו מרצה הנאשם כיום. כך טען ב"כ הנאשם, כי מאז שנת 2008, לאחר שהנאשם 2 הכיר את בת זוגו, הוא שינה את אורח חייו ואת דפוסי התנהגותו באופן ממשי. הנאשם שיקם את חייו, נולדו לו 3 ילדים קטינים, התחתן, עבד לפרנסתו במקום עבודה מסודר, כאשר במהלך עבודתו עבר תאונת עבודה ונכרתו 3 מאצבעותיו. מאז תאונת העבודה, הנאשם שהה בביתו, עבר הליך שיקומי - טיפולי נוכח הפגיעה הפיזית שנגרמה לו ובנסיבות אלו, גם מצבו הכלכלי התדרדר.

30. כך הדגיש, כי הנאשם הביע חרטה וצער בשל מעשיו והפנה בהקשר זה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם בתיק האחר, אשר נדון בבית המשפט המחוזי בחיפה, שבגינו מרצה הנאשם את עונש המאסר הנוכחי, כמפורט בטיעוניו שם.

31. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי בת זוגו של הנאשם משתכרת כ - 1,700 ₪ בחודש ולא עלה בידה כדי למצוא עבודה בה תוכל להשתכר יותר. כן ציין, כי עניינם של התיק דנן והתיק האחר שנדון בבית המשפט המחוזי בחיפה, כאמור, הינם מעשים שבוצעו בסמיכות זמנים. ב"כ הנאשם הוסיף ופירט אודות נסיבותיו האישיות המשפחתיות והכלכליות של הנאשם, כמו גם מצוקותיו בהקשר זה.

32. עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי מאז נדון הנאשם לעונש מאסר בגין התיק האחר, הוא עובר הליך שיקומי - טיפולי בין כותלי בית הסוהר וחל שיפור ניכר בהתנהגותו. כן הדגיש, כי הנאשם הפנים את הצורך השיקומי - טיפולי והוא מוכן ליטול חלק בכל הליך ומסגרת שישקמו אותו כדי להיות אב טוב יותר לילדיו ובן זוג טוב יותר לרעייתו.

33. ב"כ הנאשם הוסיף ופירט אודות מצבו הבריאותי של הנאשם, אשר מקשה עליו בתקופת מאסרו, כמפורט בטיעוניו שם. כן הדגיש את התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, הן בעובדותיו והן בהוראות החיקוק שבו. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי הנאשמים הביעו חרטה בגין מעשיהם, הודו בכתב האישום המתוקן, אשר בנוסחו הנוכחי הינו בסמכותו העניינית של בית משפט השלום. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי בהודאת הנאשמים היה כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר.

34. ב"כ הנאשם אף הפנה להתנהלות המתלונן במסגרת עדותו, אשר בחר לעזוב את בית המשפט בטרם סיים את עדותו (הליך שהתקיים בפני מותב אחר) ומכך למד ב"כ הנאשם, כי האירוע דנן נתפס בעיני המתלונן כאירוע שולי ובלתי משמעותי.

35. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי אין עסקין באירוע סחיטה חמור, אלא באירוע אשר לדידו, הינו על גבול הקונדסות וכן ציין, כי עסקין באירוע נקודתי וחד פעמי. עוד הדגיש, כי בעטיים של המעשים לא נגרמו למתלונן חבלות ואף לא הוגשו מסמכים רפואיים בהקשר זה ובנסיבות אלה עסקין באירוע, אשר מצוי ברף הנמוך של עבירות כגון דא.

36. ב"כ הנאשם הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשם 1 בדבר האבחנה שיש לערוך בין הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה לנסיבות המקרה דנן.

37. ב"כ הנאשם עתר עוד, כי בית המשפט יאזן בין הענישה שתושת בין הנאשמים וטען, כי האבחנה היחידה אשר יש לערוך ביניהם, נעוצה בעברו הפלילי של הנאשם 2 ואולם עובדות כתב האישום המתוקן והעבירות המיוחסות לנאשמים הינן זהות. בנסיבות אלו עתר, כי בית המשפט יערוך גזירה שווה בעניינם של שני הנאשמים זולת אבחנה קלה אשר צריכה להיות נעוצה בעברו הפלילי של הנאשם 2.

38. ב"כ הנאשם עתר עוד להימנע מחיוב הנאשם מתשלום קנס נוכח מצבם הכלכלי הקשה שלו ושל בני משפחתו.

39. בדבריו בפני טען הנאשם 1 והדגיש, כי הוא מבין שהמעשים שביצע לא היו צריכים להתרחש. הנאשם הביע צער בשל מעשיו. עוד הדגיש, כי הוא מנהל אורח חיים ראוי.

40. בדבריו בפני, ביקש הנאשם 2 סליחה על שאירע. הנאשם הוסיף ופירט אודות מצבו הרפואי ואודות ההליך הטיפולי - שיקומי שהוא עובר בין כותלי בית הסוהר. עוד ציין, כי לאחר שחרורו הוא מצפה לנהל אורח חיים נורמטיבי ולחזור לחיק משפחתו ולילדיו.

תסקיר שירות המבחן:

41. כדי שלא להלאות, יובא להלן עיקר האמור בתסקיר שירות המבחן המעודכן שהוגש בעניינו של נאשם 1, הנושא תאריך 12/7/16.

42. מהתסקיר עולה, כי עסקינן בנאשם בן 35, פרוד, מתגורר בחיפה, יליד קווקז, בן למשפחה חד הורית. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. עוד עולה, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הנאשם סירב להתגייס לצבא, עבד בחברה בנצרת בתפקיד של יועץ שירות ומזה כ - 5 חודשים עובד כטבח ובאופן מזדמן כעובד בסופרמרקט במשלוחים.

43. עוד עולה, כי בשנת 2000 הנאשם התחתן, עבר לגור עם בת זוגו בנצרת עלית, נולדו לו שני בנים (בגילאי 9 ו - 12), הילומדים במערכות החינוך בהתאם לגילם. הנאשם נפרד מבת זוגו בשנת 2011 והילדים נותרו בחזקתו מאחר ולדבריו, האם הבינה, כי לא יעלה בידה כדי לגדלם וכי טובתם היא בהמשך שהייתם עם אביהם. הנאשם תיאר, כי הוא דואג למפגשים שבועיים בין ילדיו ואמם וכי חשוב לו לשמר את הקשר ביניהם.

44. הנאשם מסר עוד, כי אמו מסייעת לו בגידול ילדיו על אף משאביה המצומצמים, אך עיקר פרנסת וחינוך ילדיו מוטלים על כתפיו והוא נאלץ למלא את תפקידה האימהי של פרודתו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עושה תפקידו בהקשר זה מתוך בחירה ושלמות.

45. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מכתב מיועצת בית הספר בחיפה בו לומדים ילדיו, ממנו עולה, כי שני ילדי הנאשם נקלטו בבית הספר בחודש פברואר שנה זו, הנאשם מבטא דאגה לילדיו, יוזם ומחפש דרכים להתמודדות עם המשבר בו נמצאת משפחתו בגין מעורבותו בפרשה דנן. עוד צוין, כי הילדים מטופחים למראה, מגיעים באופן סדיר לבית הספר והאינטראקציה בינם לבין אביהם נראית כחיובית ואוהבת. עולה הרושם, כי הנאשם מספק קשר הורי מיטיב, פעיל וציב בחיי הילדים.

46. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי הנאשם נעדר כל הרשעות קודמות וכי לא פתוחים כנגדו תיקי מב"ד נוספים.

47. בהתייחסות הנאשם לעבירות, מסר הנאשם, כי המתלונן הוא עמית לעבודה. בתקופה שקדמה לביצוע העבירות היו מספר ויכוחים בינו לבין המתלונן סביב נושא אחזקת רכב השייך למעסיק שלהם. הנאשם תיאר, כי המתלונן גרם לו נזק כספי מאחר ולא הסכים לתת לו את רכב העבודה. על כן, הנאשם התכוון לסחוט אותו במטרה לפצות את עצמו מבחינה כספית. הנאשם תיאר, כי פעל לאחר שחוזה זלזול ויחס לא מכבד מצד המתלונן. עוד

ציין, כי הוא התנהג באירוע בהתאם לנהוג במדינה בה נולד וביטא אמפתיה מועטה כלפי המתלונן.

48. שירות המבחן מציין, כי עסקין בנאשם אשר גדל במשפחה קשת יום, חווה חסכים רגשיים וחומריים ונאלץ להתמודד עם משברים שונים. שירות המבחן מעריך, כי הנאשם לא פעל מתוך דפוסים אנטיסוציאליים מושרשים, אלא מתוך תפיסת עולם מוטעית, בנוסף לרצונו להחזיר תחושת שליטה, ערך ומסוגלות לעצמו. הנאשם שלל שימוש בסמים ו/או התמכרות לאלכוהול.

49. שירות המבחן שקלל, כי מדובר בעבירות המצביעות על קושי בוויסות עצמי ועל אימפולסיביות ובחירת דרכי התמודדות עברייניות עם מצבי קונפליקט בהם נתקל הנאשם. כן התרשם, כי מדובר בנאשם המשליך את האחריות לקורה עמו על גורמים חיצוניים ואינו מגלה אמפתיה לנפגע העבירה. במקביל, שירות המבחן מזהה גורמי סיכוי לשיקום, ביניהם מילוי תפקידו כאב, גילוי דאגה ואכפתיות לילדיו, השתדלות הנאשם להימנע מפלילים וניהול חייו באופן המקובל ביסודו.

בשקלול כל אלה, שירות המבחן מעריך, כי רמת הסיכון והמסוכנות הנשקפת מהנאשם להישנות ביצוע עבירות דומות, הנה נמוכה. שירות המבחן בחן עם הנאשם קיומה של מצוקה רגשית כלשהי, אך הנאשם מסר, כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, משקיע בעבודתו ובחינוך ילדיו ורואה את האירוע כחריג באורח חייו. על כן, הנאשם שלל מצוקה רגשית כלשהי בתחומי חייו השונים ובנסיבות אלו, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה להעמדת הנאשם בצו מבחן.

50. הנאשם שיתף את שירות המבחן בחששו מפני הטלת עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח ומסר, כי הדבר עלול לפגוע בילדיו. הנאשם ביטא חרטה וצער על מעשיו וציפה משירות המבחן, כי יסייע לו בהקלת עונשו.

51. מבלי להתעלם מחומרת המעשים וקשיי הנאשם ליטול אחריות מלאה על מעשיו, נוכח משמעות הנאשם עבור ילדיו, המהווה הורה יחיד יציב, מפרנס ומגדל אותם, שירות המבחן חושש, כי ככל ויוטל על הנאשם עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח, הרי שיהא בכך כדי לפגוע ברווחת ובפרנסת ילדיו ואלה יותרו בלא מסגרת משפחתית מכילה ושומרת.

52. בנסיבות אלו, בא שירות המבחן בהמלצה, כי ככל ויוטל על הנאשם עונש הכולל בחובו רכיב מאסר, כי אז זה ירוצה על דרך עבודות שירות, כאשר בעונש זה יהא מחד, כדי לחדד לנאשם את גבולות החוק ויהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות ומאידך, יאפשר לנאשם להמשיך בשגרת חייו ולגדל את ילדיו. כן המליץ שירות המבחן לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי משמעותי למתלונן וכן להשית עליו מאסר מותנה משמעותי.

דין והכרעה:

53. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן ואשר עניין, סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, באשר מדברות הן בעד עצמן.

54. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם

וההנמקה לכך ושלשית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

55. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

56. עיון בעובדות כתב האישום מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

57. יחד עם זאת, בזיקה להוראת סעיף 40ט(א) לחוק העונשין וביתר שאת, סעיפים (2)(3)(4), הרי שעניין לנו בשוני היורד לשורשו של עניין בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בעניינם של כל אחד מהנאשמים. כך לדוגמא, חלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים כפי שהדבר עולה מעובדות כתב האישום המתוקן הינו שונה באופן מהותי היורד לשורשו של עניין. כך לדוגמא ובהתאמה, עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי הנזק שנגרם למתלונן ממעשי הנאשם 2, שונה מעניינו של הנאשם 1 בפן העובדתי (בשונה מהפן המשפטי) וראה בהקשר זה סעיף 3 לעובדות כתב האישום המתוקן. בהתאמה, גם הנזק שהיה צפוי להיגרם ממעשיהם של כל אחד מהנאשמים הינו שונה ולפיכך, באנו לכלל מסקנה, כי עניין לנו בנסיבות שונות הקשורות בביצוע העבירה באשר לכל אחד מהנאשמים ולפיכך, יש לקבוע מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מהם.

מודעת אני לכך שב"כ הצדדים לא ראו לילך במתווה זה במסגרת טיעוניהם לעונש. יחד עם זאת, נוכח השוני המהותי בעובדות כתב האישום המתוקן ובחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים, ובזיקה להוראת סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, כפי שבואר לעיל, הרי שראוי, כאמור, לקבוע מתחמי עונש הולמים שונים לכל אחד מהנאשמים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1:

58. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

59. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם הינם, זכותו של אדם לשלמות גופו, ביטחונו האישי, בריאותו, כבודו וקניינו.

60. באשר לעבירת סחיטה באיומים, ראה ע"פ 602/02 אוחנינה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 22/4/02), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן מחייבת

תגובה עונשית קשה".

כן ראה ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלווין [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1/1/11), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"סחיטה באיומים היא למרבה הדאבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רחוקות אוזר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה. ענישה מסוג זה מטרתה איפוא משולבת, לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאט הנפש שהיא מעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם כדי לעודד את הקורבנות לשבור את קשר - השתיקה, ולהביא את דברם בפני רשויות החוק כדי לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים..."

61. כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בין היתר, הרי ששני הנאשמים המתינו למתלונן בסמוך לביתו ודרשו ממנו סך 1,500 ₪ כ"קנס" בגין אי השאלת הרכב. במעמד זה הנאשם 2 אף היכה ברגלו של המתלונן באמצעות כלי מברזל וגרם לו לצליעה. הנאשמים איימו על המתלונן, כי יפגעו בו ובבני משפחתו באם לא ישלם את הסכום. בהמשכם של האירועים, הרי ששני הנאשמים המתינו למתלונן בנצרת עלית בסמוך לביתו של מי שאחראי על המתלונן בעבודתו ואשר אמור היה להעביר למתלונן את שכר עבודתו. המתלונן, אשר הדבר נודע לו, נמנע מלהגיע לביתו של האחראי וביקש ממנו להעביר לו את שכרו באמצעות עובד אחר.

62. בנסיבות אלו, הרי שהנאשם עשה כדי לפגוע באופן מוחשי ומשמעותי בערכים חברתיים מוגנים אלו ואולם, גם בהקשר זה ראוי להתייחס לחלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע המעשים, מבלי להקל באלה ראש, כפי שהדבר ניבט ועולה מעובדות כתב האישום המתוקן ובשים לב להערתנו שצוינה לעיל.

63. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שמסכת הסחיטה המתוארת בכתב האישום המתוקן, אינה מסכת ספונטנית ודי בהקשר זה אם נפנה להשתלשלות האירועים, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן.

64. כאמור, שני הנאשמים המתינו למתלונן בסמוך לביתו ודרשו ממנו סך 1,500 ₪ כ"קנס" בגין אי השאלת הרכב. הנאשם 2 היכה ברגלו של המתלונן באמצעות כלי מברזל וגרם לו לצליעה. שני הנאשמים איימו על המתלונן, כי יפגעו בו ובבני משפחתו. לאלה יש להוסיף את המשך השתלשלות האירועים כמפורט בכתב האישום המתוקן.

65. בנסיבות אלו, הרי שמעבר לנזק הפיזי שנגרם למתלונן אשר צלע כתוצאה מהאלימות שהופעלה כלפיו ע"י הנאשם 2, הרי שלא ניתן להתעלם מתחושת הפחד והחרדה שחוה המתלונן, אשר הינה אינהרנטית למעשים כגון דא ולהשלכותיהם.

66. עוד ראוי להתייחס לסיבה אשר בעטיה בוצעו המעשים ואשר נעוצה בעובדה, כי הנאשם 1 ביקש לשאול מהמתלונן את רכב החברה שהיה ברשותו, אך הדבר לא הסתייע בסופו של יום. אין חולק, כי עסקינן בעניין של מה בכך ואשר בעטיו ראו הנאשמים לבצע את המעשים החמורים שביצעו, הראויים הם לכל גנאי.

67. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, הרי שאין להקל ראש בחלקו של נאשם זה במעשים ואולם, ראוי לציין, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן וכפי טיעוני ב"כ הנאשם לעונש, כי הנאשם 1 בעצמו לא נקט באלימות פיזית כלפי המתלונן, לא החזיק בכלי מברזל ולא היכה באמצעותו את המתלונן. עוד ראוי לציין, כי האמור בסעיף 4 לעובדות כתב האישום המתוקן ולפיו, בשלהי חודש ינואר 2014, שב הנאשם 2 ודרש מהמתלונן לשלם את הסכום שנדרש מתוך משכורתו החודשית, רלוונטי לנאשם 2 ואולם, מהווה הוא כמסכת השתלשלות אירועים אחת.

68. מבלי להקל ראש בתוצאות המעשים, הרי שאין עסקינן בנזק חמור ותמידי. לא הובאה כל אינדיקציה ולפיה, המתלונן נזקק לטיפול רפואי והדבר אף לא מקבל את ביטויו בעובדות כתב האישום המתוקן.

69. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה סחיטה באיומים, ראוי להפנות לע"פ 6368/09 **מתן זקן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12/7/10), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

**"עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 מכוונת לאלץ אדם באמצעות איום
"לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו". התנהגות כגון
דא, כשלעצמה, מהווה עבירה מושלמת של סחיטה באיומים ללא קשר לשאלה
האם האיום השיג את מטרתו. ברם, "הצלחת" האיום מהווה מרכיב מחמיר לעניין
הענישה, המעלה את העונש המרבי בעבירת סחיטה באיומים מ - 7 שנים ל - 9
שנים...".**

יוער, כי בענייננו, הנאשם הורשע בעבירה של סחיטה באיומים שלא הביאה לכדי עשיית מעשה, עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, זאת בשונה למצוין בסיפא הציטוט האמור.

70. כן ראה ע"פ 357/15 **כעאבנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 6/5/15), שם הופחת ע"י בית המשפט העליון עונשו של המערער שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת סחיטה באיומים, מעונש של 36 חודשי מאסר לעונש של 30 חודשי מאסר. במקרה הנ"ל דובר במי שסחט באיומים את המתלונן תוך איום על המתלונן, כי אם לא יעביר לו סכומי כסף שונים, יפרסם צילומים אינטימיים של המתלונן עם אישה אחרת שאינה רעייתו.

71. כן ראה ע"פ 3304/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11/3/13), שם עסקינן במערער שהורשע בסחיטת אישה עמה ניהל רומן, תוך איום, כי יפרסם את קיום יחסי המין ביניהם, שצולמו על ידו. יצוין, כי המערער הורשע גם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון בגין כל אלה ל - 28 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

72. כן ראה ת"פ 58221-12-12 **מדינת ישראל נ' בניסטי** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 7/7/14), שם הושת על נאשם

שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. במקרה הנ"ל דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אף כי עיקר עברו הפלילי היה ישן למדי.

73. כן ראה רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28/10/12), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף את המתלון בכך שהיכה אותו בראש ובעין. הנאשם תקף את המתלון 2 בכך שהיכה באגרוף בפניו והיכה בראשו באמצעות בקבוק. הנאשם נדון ל - 11 חודשי מאסר בפועל.

74. כן ראה רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25/3/14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם, שוטר במקצועו, תקף את המתלון בכך שהפילו ארצה והיכה אותו בעודו שרוע על הרצפה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל - 4 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות. הנאשם נעדר עבר פלילי.

75. כן ראה ע"פ (מחוזי ירושלים) 53061-02-13 **נתן נ' מדינת ישראל** (30/5/13), שם נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלון באמצעות אגרוף בפניו, היכה אותו ודקרו בחפץ חד. הוא נדון למאסר בפועל למשך 5 חודשים בצירוף עונשים נלווים.

76. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 5 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 17 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

77. כאמור, במקרה דנן, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, אשר במסגרתו הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על נאשם זה עונש ראוי של 15 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים. עוד הוסכם, כי ב"כ הנאשם יטען באופן חופשי לעונש.

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, הרי שאין זהות והלימה בין טווח הענישה כפי שהוא מוצע במסגרת הסדר הטיעון וגדרי הענישה המוצעים במסגרתו, לבין מתחם העונש ההולם כפי שנקבע, בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ראה בעניין זה ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] וכן ראה ע"פ 633/14 **מרדכי אביטל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו].

78. בנסיבות אלו, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 כפי שפורט לעיל ואשר הוא מגלם בחובו גם את טווח הענישה המוצע במסגרת הסדר הטיעון ואשר אליו עותרת המאשימה, כאמור.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2:

79. הערכים החברתיים המוגנים כפי שהובאו בעניינו של הנאשם 1, יפים הם גם באשר לעניינו של הנאשם 2 ואין לי אלא להפנות לאמור שם. כך גם הפסיקה אליה ראינו להפנות באשר למעשים שביצעו הנאשמים והחומרה הגלומה בהם בעניינו של הנאשם 1, יפה היא במשנה תוקף גם בעניינו של הנאשם 2.

80. כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בין היתר, הרי ששני הנאשמים המתינו למתלון בסמוך לביתו ודרשו ממנו סך 1,500 ₪ כ"קנס" בגין אי השאלת הרכב. במעמד זה הנאשם 2 אף היכה ברגלו של המתלון באמצעות כלי מברזל וגרם לו לצליעה. הנאשמים איימו על המתלון, כי יפגעו בו ובבני משפחתו באם לא ישלם את הסכום האמור, כל זאת כדי להניעו לשלם להם את הסכום הנדרש. בשלהי חודש ינואר 2014, שב הנאשם 2 ודרש מהמתלון לשלם את הסכום האמור מתוך משכורתו החודשית. בהמשכם של האירועים, הרי ששני הנאשמים המתינו למתלון בנצרת עלית בסמוך לביתו של מי שאחראי על המתלון בעבודתו ואשר אמור היה להעביר למתלון את שכר עבודתו. המתלון, אשר הדבר נודע לו, נמנע מלהגיע לביתו של האחראי וביקש ממנו להעביר לו את שכרו באמצעות עובד אחר.

81. בנסיבות אלו, הרי שהנאשם עשה כדי לפגוע באופן מוחשי ומשמעותי בערכים חברתיים מוגנים אלו. בהקשר זה ראוי להדגיש ולהתייחס לחלקו היחסי של הנאשם 2 בביצוע המעשים, כפי שהדבר ניבט ועולה מעובדות כתב האישום המתוקן ובשים לב להערתנו שצוינה לעיל. כך ראוי להדגיש, כי הנאשם 2 הוא זה אשר היכה ברגלו של המתלון באמצעות כלי מברזל וגרם לו לצליעה. הנאשם 2, הוא זה אשר בשלהי חודש ינואר 2014 שב ודרש מהמתלון לשלם את הסכום האמור מתוך משכורתו החודשית וזאת, בנוסף לחלקו בהשתלשלות יתר האירועים, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן.

82. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שמסכת הסחיטה המתוארת בכתב האישום המתוקן, אינה מסכת ספונטנית ודי בהקשר זה אם נפנה להשתלשלות האירועים, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן.

83. מעבר לנזק הפיזי שנגרם למתלון אשר צלע כתוצאה מהאלימות שהופעלה כלפיו ע"י הנאשם 2, הרי שלא ניתן להתעלם מתחושת הפחד והחרדה שחוזה המתלון, אשר הינה אינהרנטית למעשים כגון דא ולהשלכותיהם.

84. עוד ראוי להתייחס לסיבה אשר בעטיה בוצעו המעשים ואשר נעוצה בעובדה, כי הנאשם 1 ביקש לשאול מהמתלון את רכב החברה שהיה ברשותו, אך הדבר לא הסתייע בסופו של יום. אין חולק, כי עסקין בעניין של מה בכך ואשר בעטיו ראו הנאשמים לבצע את המעשים החמורים שביצעו, הראויים הם לכל גנאי.

85. מבלי להקל ראש בתוצאות המעשים, הרי שאין עסקין בנזק חמור ותמידי. לא הובאה כל אינדיקציה ולפיה, המתלון נזקק לטיפול רפואי והדבר אף לא מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן.

86. כן ראוי לציין את המצוקה הכלכלית והנסיבות האישיות והמשפחתיות, אשר בשלהן בא הנאשם לכדי עשייתו הפלילית כאן, כפי שהדבר פורט בהרחבה בטיעוני בא כוחו לעונש, כמפורט שם. יחד עם זאת יודגש, כי אין במצוקות אלו כדי להצדיק ביצוע מעשים כגון דא באשר ראויים הם לכל גנאי.

87. כך לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם באשר לתיקונים שנעשו בכתב האישום באשר יש בהם כדי לרדת לשורשו של עניין, בשים לב לעובדותיו ולהוראות החיקוק שבו. כך גם שמתי ליבי לטיעוני ב"כ הנאשם, כי בסופו של יום עסקין באירוע נקודתי וחד פעמי, אשר אינו נמנה על הרף החמור והגבוה של פרשיות הסחיטה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה, כי עסקין בהשתלשלות אירועים על פני מועדים שונים. אכן, כטענת ב"כ הנאשם, בסופו של יום, לא הוגשו מסמכים רפואיים, אשר יש בהם כדי ללמד על החבלות שנגרמו למתלון ואולם,

מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים, עולה, כי למתלונן נגרמה חבלה של ממש המתבטאת בצליעה ולא מעבר לכך.

88. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה סחיטה באיומים, הפסיקה אליה ראינו להפנות בעניינו של הנאשם 1, יפה היא גם בעניינו של הנאשם 2 והכל כמפורט לעיל. כך גם באשר למדיניות הענישה הנהוגה, אשר הובאה בהקשרה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה ממשית שאף בה הודו הנאשמים.

89. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין 10 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

90. כאמור, גם במקרה דנן, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, אשר במסגרתו הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על נאשם זה עונש ראוי של 20 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים. עוד הוסכם, כי ב"כ הנאשם יטען באופן חופשי לעונש. כן הוסכם בין הצדדים, כי נוכח העובדה שהנאשם הינו אסיר מכוח תיק אחר, הרי שהמאשימה תעתור, כי עונש המאסר בפועל כפי שיוטל ירוצה באופן בו שני שליש ממנו ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם עתה ושליש ממנו בחופף לו. הסניגור יעתור, כי עונש המאסר כפי שיושת, ירוצה באופן בו שני שליש ממנו יהיו בחופף לעונש המאסר האחר אותו מרצה הנאשם היום ושליש ירוצה במצטבר לו.

91. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, הרי שאין זהות והלימה בין טווח הענישה כפי שהוא מוצע במסגרת הסדר הטיעון וגדרי הענישה המוצעים במסגרתו, לבין מתחם העונש ההולם כפי שנקבע, בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ראה בעניין זה ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] וכן ראה ע"פ 633/14 מרדכי אביטל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו].

בנסיבות אלו, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 כפי שפורט לעיל

ואשר הוא מגלם בחובו גם את טווח הענישה המוצע במסגרת הסדר הטיעון ואשר אליו עותרת

המאשימה, כאמור.

קביעת העונש הראוי לנאשם 1:

92. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

93. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

כבר עתה נסיר מסדר יומנו ונתייחס לעתירת ב"כ הנאשם בדבר סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, אשר בנסיבות המקרה דנן לא ראיתי מקום לעשות כן. כאמור, לא הובאו כל אינדיקציות להליך טיפולי - שיקומי שורשי

ומעמיק בו נוטל הנאשם חלק ובהקשר זה, ראוי להפנות ביתר שאת לאמור בתסקירי שירות המבחן (המקורי והמעודכן) שהוגשו בעניינו של הנאשם. כך יצוין, כי מהתסקיר עולה, כי שירות המבחן אף לא בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן. בנסיבות אלו נמצאנו למדים, כי אין בנמצא הליך שיקומי בו נוטל הנאשם חלק עד עתה, כמו גם אין המלצה שיקומית - טיפולית כצופה פני עתיד ובנסיבות אלו, אין מקום לסטות במקרה דנן ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, משיקולי שיקום.

94.ב"כ הנאשם עתר עוד לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק ואף בהקשר זה לא מצאתי מקום לעשות כן. מכלול הנסיבות לקולא הקמות בעניינו של הנאשם, אשר יפורטו להלן, ראוי להן, כי יקבלו את ביטוי במיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ולא על דרך סטייה ממנו.

95.בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי להפנות לגילו של הנאשם, אשר הינו בגיר, יליד 1981, זאת בשונה ממי שהוא קטין או "בגיר - צעיר", בזיקה להשלכות הקמות מאלה.

96.כן ראוי להפנות לאמור בתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם. בהקשר זה יצוין, כי שירות המבחן התרשם שהנאשם משליך את האחריות לקורה עמו על גורמים חיצוניים ואינו מגלה אמפתיה לנפגע העבירה. הנאשם אף התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. כך תצוין המלצת שירות המבחן ולפיה, ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר, הרי שזה ירוצה על דרך עבודות שירות וכי יש בעונש זה כדי לחדד בפני הנאשם את גבולות החוק ולהוות עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות ומאידך, יאפשר לנאשם להמשיך בשגרת חייו ולגדל את ילדיו.

97.מאידך, תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר והצורך בהעדת רבים על המשמעויות הקמות מכך. יחד עם זאת יצוין, כי לא נעלמה מעיני העובדה, כי הוחל בהליך שמיעת ראיות וכי המתלונן היה באמצעה של עדותו, אם כי לא נעלמה מעיני התנהלות המתלונן בהקשר זה, כפי שהדבר פורט בהרחבה בטיעוני ב"כ הנאשמים לעונש.

98.עוד תצוין העובדה, כי עניין לנו בנאשם, אשר הינו נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים ובנסיבות אלו, ניתן לראות במעידה זו בבחינת מעידה חד פעמית, אשר אין בה כדי להעיד על מתווה חייו הכללי והנורמטיבי של הנאשם.

99.כן יודגשו ויצוינו נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בטיעוני בא כוחו לעונש, בתסקירים שהוגשו בעניינו ואף בדברי הנאשם עצמו. בהקשר זה אך נציין, כי עניין לנו בנאשם המגדל בגפו (בסיוע אמו) את שני ילדיו הקטינים ונראה, כי עושה מלאכה ראויה ומבורכת בהקשר זה. בעניין זה אין לי אלא להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר פורט בהרחבה לעיל ואשר גולל את חשיבות הנאשם עבור שני ילדיו הקטינים, תפקודו הראוי כהורה יחיד, היות שני בניו מטופלים באופן ראוי, מבקרים בבית הספר ונדמה, כי אין צורך להכביר מילים באשר לאלה.

100. כן יצוין, כי מהתסקיר עולה עוד, כי מדובר בנאשם אשר גדל במשפחה קשת יום, חווה חסכים רגשיים וחומריים ונאלץ להתמודד עם משברים שונים. זאת ועוד, שירות המבחן מעריך, כי הנאשם לא פעל מתוך דפוסים אנטיסוציאליים מושרשים, אלא ככל הנראה מתוך תפיסת עולם מוטעית. שירות המבחן זיהה עוד גורמים לסיכוי ולשיקום והעריך את רמת הסיכון והמסוכנות הנשקפת מן הנאשם להישנות ביצוע עבירות דומות כנמוכה.

101. עוד ראוי לציין את התרשמות שירות המבחן מהיות הנאשם הורה יחיד, יציב, עובד ילדיו, מפרנס ומגדל אותם וחשש שירות המבחן בהקשר זה, כי באם יוטל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, הרי שהדבר עלול לפגוע ברווחת ובפרנסת ילדיו ולהשאיר אותם בלי מסגרת משפחתית מכילה ושומרת.
102. כן ראוי לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שעה שאלה בוצעו בראשית שנת 2014 ומאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים.
103. כן יצוינו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל המעשים ושהייתו במעצר מאחורי סורג ובריה משך תקופה מסוימת בגין הפרשה דנן, כפי טיעוני בא כוחו לעונש.
104. בנסיבות אלו ותוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם 1 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בצד הקיצון שבו, זאת בצירוף עונשים נלווים בדמות מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן. בסכום הפיצוי כפי שייקבע, ראוי לשקלל את מעשי הנאשם, תכליתם, טיבם ומהותם וכן, חלקו היחסי בפרשה זו. מאידך, ראוי להתייחס למצבו הכלכלי של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל. כל אלה יקבלו את ביטויים בשיעור הפיצוי כפי שייקבע, כמו גם באופן הפקדתו.
105. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם ומהותם, כמו גם תכליתם, אני סבורה, כי ראוי לחייב את הנאשם בתשלום קנס. יחד עם זאת, במתחם הקנס כפי שייקבע, ראוי אף לשקלל את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמו גם מצבו הכלכלי וכן העובדה, כי הוא עתיד לרצות עונש מאסר על דרך עבודות שירות, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם נע במקרה דנן בין 2,000 ₪ לבין 6,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם זה, כמו גם להורות, כי זה ישולם בשיעורים נוכח מצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות של נאשם זה.
106. השתת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה כפי עתירת המאשימה תחטא לאמור לעיל ולא תעלה בקנה אחד, כך לידי, עם מתחם העונש ההולם ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בנסיבות אלו. זאת ועוד, השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, תפגע באופן אקוטי ובלתי מידתי בשני ילדיו הקטינים של הנאשם, אשר, כאמור, הוא אב יחיד להם ובכך יצא אף האינטרס הציבורי נפסד. לאלה ראוי עוד להוסיף את המלצת שירות המבחן להימנע מהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה מאחורי סורג ובריה, נוכח ההשלכות הקרדינליות והחריגות במקרה דנן, אשר תהיה לענישה כזו על שני ילדיו הקטינים של הנאשם, על פרנסתם, על תפקודם הראוי ובהתייחס לכל שפורט לעיל. גם עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם חורגת היא לקולא ואין היא עולה בקנה אחד עם האיזון הראוי בין כל שפורט לעיל, כמו גם עם מתחם העונש ההולם שקבענו ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה.

קביעת העונש הראוי לנאשם 2:

107. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

108. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.
109. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי להפנות לגילו של הנאשם, אשר הינו בגיר, יליד 1982, זאת בשונה ממי שהוא קטין או "בגיר - צעיר", בזיקה להשלכות הקמות מאלה.
110. כן ראוי להפנות לעברו הפלילי של הנאשם, כפי שהוא ניבט ועולה מהגיליון ת/1 שהונח בפני. עיון בגיליון זה מלמד, כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן, שוד מזוין בחבורה/באלימות, קשירת קשר לביצוע פשע, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, מעשה מגונה באדם, שוד, סחיטה באיומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה בתנאים מחמירים, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה מחודש יולי 2015 בגין עבירות שוד מזוין בחבורה/באלימות וקשירת קשר לביצוע פשע, אשר בגין נדון הנאשם לעונש מאסר בן 4.5 שנים ועונשים נלווים.
- זאת ועוד, עיון בגיליון זה מלמד, כי הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר נוספים לתקופות משתנות ואולם לא ניתן להתעלם מן העובדה, כי חלק ניכר מעברו הפלילי של הנאשם הינו עבר ישן יחסית.
111. מהאמור לעיל עולה המסקנה, כי עסקינן בנאשם, אשר הינו רצידיוויסט ומי ששב לפגוע בציבור פעם אחר פעם על דרך עשייתו הפלילית ומכאן מסוכנותו.
112. מאידך לקולא, תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר והצורך בהעדת רבים על המשמעויות הקמות מכך. יחד עם זאת יצוין, כי לא נעלמה מעיני העובדה, כי הוחל בהליך שמיעת ראיות וכי המתלונן היה באמצעה של עדותו, אם כי לא נעלמה מעיני התנהלות המתלונן בהקשר זה, כפי שהדבר פורט בהרחבה בטיעוני ב"כ הנאשמים לעונש.
113. כן יודגשו ויצוינו נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בטיעוני בא כוחו לעונש ואף בדברי הנאשם עצמו. בהקשר זה יודגשו טיעוני ב"כ הנאשם בדבר השינוי שערך הנאשם באורחות חייו מאז שנת 2008, שעה שנישא, נולדו לו 3 ילדים ורצונו של הנאשם לשנות מדרכיו ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך עם שחרורו ממאסריו אלו.
114. כן יצוינו טיעוני ב"כ הנאשם בדבר תפקודו של הנאשם בין כותלי בית הסוהר, טיעונים אשר עלו בקנה אחד גם עם דברי הנאשם בפני. מטיעונים אלה עלה, כי הנאשם נוטל חלק ממשי בהליך טיפולי - שיקומי בין כותלי בית הסוהר, רואה ברכה בהליך זה ועושה בו שימוש כדי לשנות מדרכיו ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך עם שחרורו.
115. כן יצוין מצבו הכלכלי של הנאשם, מצוקות הנאשם ובני משפחתו בהקשרו של זה וההשלכות שיש לשהיית הנאשם מאחורי סורג ובריה משך תקופה ניכרת על בני משפחתו, ילדיו הקטנים, כפי שהדבר עבר כחוט השני בטיעוני בא כוחו ובדברי הנאשם בפני.
116. כן ראוי לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שעה שאלה בוצעו בראשית שנת 2014.

117. כן יצוינו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל המעשים ושהייתו מאחורי סורג ובריח משך תקופה ניכרת, על המשמעויות הקמות מכך.
118. כן תצוין סמיכות הזמנים בין המעשים שביצע הנאשם במסגרת התיק בגינו הוא מרצה את עונש המאסר הקודם לבין מעשיו דנן והמצוקות, אשר הביאו את הנאשם לכדי ביצוע מעשיו אלו, כפי טיעוני בא כוחו לעונש.
119. בנסיבות אלו ותוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם 2 ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, זאת בצירוף עונשים נלווים בדמות מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן. בסכום הפיצוי כפי שייקבע, ראוי לשקלל את מעשי הנאשם, תכליתם, טיבם ומהותם וכן, חלקו היחסי בפרשה זו. מאידך, ראוי להתייחס למצבו הכלכלי של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל. כל אלה יקבלו את ביטויים בשיעור הפיצוי כפי שייקבע, כמו גם באופן הפקדתו.
- בהקשר זה אף ראיתי לערוך שוני מסוים בסכום הפיצוי כפי שיושת על כל אחד מהנאשמים נוכח השוני בחלקם היחסי במעשים והנזק הישיר שנגרם למתלונן בעטים של מעשי הנאשם 2, זאת בשונה במידת מה מעניינו של הנאשם 1.
120. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם ומהותם, כמו גם תכליתם, אני סבורה, כי ראוי לחייב את הנאשם בתשלום קנס. יחד עם זאת, במתחם הקנס כפי שייקבע, ראוי אף לשקלל את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמו גם מצבו הכלכלי. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם נע במקרה דנן בין 2,000 ₪ לבין 6,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם זה, כמו גם להורות, כי זה ישולם בשיעורים נוכח מצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות של נאשם זה.
121. בנסיבות אלו, כאמור, הרי שמצאתי את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים באשר הוא ראוי, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם העונש ההולם, אינו חורג ממתחם הסבירות וממתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל ולפיכך, אני רואה לכבדו.
122. כאמור ובמסגרת הסדר הטיעון, הצדדים חלוקים באשר לאופן בו ירצה הנאשם 2 את עונש המאסר בפועל שהושת עליו, בזיקה לעונש המאסר האחר אותו הוא מרצה עתה. לאחר שערכתי איזון ראוי בין מכלול השיקולים שהובאו בפני, כפי שפורטו בהרחבה לעיל ובזיקה לגדר המחלוקת הניטש בין הצדדים בהקשר זה, אני סבורה, כי יש לקבוע, כי מחצית מתקופה המאסר שתושת על הנאשם 2, תרוצה במצטבר לעונש המאסר האחר אותו מרצה הנאשם עתה ומחציתה האחרת תרוצה בחופף לו, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית וראויה העולה בקנה אחד אף עם פרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים וגדרי המחלוקת הניטשים בהקשר זה וכן עם מכלול השיקולים והנסיבות לחומרא ולקולא, אשר פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה.
123. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות בבית החסד פל-ים 10 חיפה בימי עבודה ובשעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות 28/11/16. במועד זה בשעה 08.00 יתייצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת עבודות שירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, אני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד אני מזהירה את הנאשם, לבקשת הממונה, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן ויאצ'סלב פטוחוב (עד תביעה מס' 4) בסכום של 4,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן ב-4 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בתוך 30 יום ממועד סיום עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 400 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדן.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

נאשם 2:

א. 14 חודשי מאסר בפועל כאשר 7 חודשים מהם ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם עתה ו-7 חודשים בחופף לו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, התנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ויאצ'סלב פטוחוב (עד תביעה מס' 5) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 01/05/17 ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 400 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תגרור תוספת פיגורים כדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

הערה: גזר הדין הוקרא בנוכחות הנאשמים וב"כ הצדדים ביום 13/10/16 והוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לב"כ הצדדים וכן לנאשם 2 באמצעות ליווי שב"ס נוכח היותו אסיר.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.